

[Hartvig Frisch.]

ligvis blive dyrere, end det var blevet i den pengerigelige Tid. Her er det, jeg vil appellere til Arbejderne om at vise Forstaaelse af disse Problemer. De maa forstaa, at Sammenhængen mellem Prissvingningerne paa disse agrariske Produkter og alt det, det drejer sig om i deres egen Tilværelse, er saa nøje, at disse Spørgsmaal maa løses under eet, under det Løsen, som i høj Grad er Socialdemokratiets, nemlig at det er det arbejdsskabende Element, der skal hjælpes, hvorimod det er den passive Kapital, som hidtil i hele denne Krise har skummet Fløden, der nu skal yde Ofrene.

Jeg vil gerne i Tilknytning til de Ord, jeg her har sagt om de vanskelige Problemer, nævne, at Regeringens Kamp til bedste for de langvarigt arbejdsløse har sat sig den Frugt, at vi har faaet gennemført en Lov, som jeg tror vil kunne faa betydelige Virkninger netop for mange af de ulykkelige, der har været stødt helt ud af Arbejdsprocessen. Ogsaa Planerne om de storstilede offentlige Arbejder vil kunne blive af umaadelig Betydning i det Aar, vi kommer ind i. Jeg udtrykker min Glæde over, at vi ved disse Foranstaltninger vil bidrage til at pumpe Købekraft ud i de store, brede Lag i dette Øjeblik, hvor Kapitalen igen er ved at samle sig for at tage de store Fordele.

I Forbindelse hermed vil jeg udtrykke min Glæde over den Bevægelse i Løn-niveauet, baade for Tjenestemændenes og Lønarbejdernes Vedkommende, som har præget den sidste Tid. Vi er inde i en stærk Stigning i Verdensengrospristallet, og det vil være meget vigtigt for Demokratiet, at vi følger med paa dette Omraade, og at vi ikke ud fra en helt fejl Opfattelse af, hvad der er Sparsommelighed og Kapitalopsparing, kommer til at indtage en Stilling, hvorved vi blot kommer til at skabe yderligere Byrder og Vanskeligheder for Samfundet.

I Forbindelse med, hvad jeg har sagt om Hjælpen til Landbruget og Spørgsmaalet om en Gældsordning, vil jeg meget stærkt fremhæve, at der samtidig maa gøres noget alvorligt til Hjælp for Smaahaandværkerne. Det har for en stor Del været dem, der i første Linie blev ramt af Landbrugskrisen. Mange af dem har faaet et saadant Slag, at de ikke har kunnet komme over det senere, og jeg vil meget stærkt henstille, at Regeringen tager de yderste Hensyn ved Administrationen af de Love, der er gennemført til Hjælp for Smaahaandværkerne. Mange af disse Smaahaandværkere kan ikke godt forstaa, at den Hjælp,

der blev ydet til Landbruget, ikke betaales tilbage, men den Hjælp, der blev ydet til dem i en lige saa haard Krise, skal betaales tilbage. Nu kan det ganske vist siges, at denne Hjælp blev ydet mod Kautions Laan o. s. v., men jeg vil alligevel sige, at Administrationen af disse Love maa vise det yderste Hensyn til den Tilstand, som mange Smaahaandværkere i dette Øjeblik er i.

Jeg vil gerne slutte disse Betragtninger med at henvende nogle Ord til Partierne i denne Sal, og jeg føler da Trang til at begynde med en Anerkendelse over for samtlige Partier, nemlig en Anerkendelse af de Arbejdspræstationer, som er ydet, det være sig i Udvalgene eller fra denne Talerstol. Saadan som vort Arbejde i Aar har været, har det lagt umaadeligt Beslag paa alles Tid, og jeg synes, at naar det er lykkedes os at faa gennemført en Samling med saa betydningsfuldt Arbejde, er der Grund til at anerkende alles, selv de bitreste Modstanderes, Deltagelse i Arbejdet. Noget anderledes stiller det sig selvfølgelig, naar jeg skal tale om disse Partiers Stilling til Regeringen; saa vil min Anerkendelse ikke kunne antage saadanne Former, det siger sig selv.

Jeg vil gerne sige angaaende Partiet Venstre, at for dette Parti synes den ændrede Stilling, som er fremkommet efter Lands-tingsvalget i 1936, og som selvfølgelig har stillet os alle over for de Vanskeligheder, som en ny Situation altid indebærer, idet man skal vænne sig til den først, at have haft den Følge, at Partiet rent ud sagt er gaaet i Hi ligesom i en Slags Fornærmelse. Der er altid en lille Smule komisk ved fornærmede Personer, men det bliver næsten endnu værre, naar det er et helt Parti, der er fornærmet, og som næsten aldrig siger andet end Nej eller Stemmer ikke. Man saa det f. Eks., som jeg nævnte før, ved Behandlingen af Skolelovsforslaget, hvor der var taget saa vidtgaende Hensyn til Partiet, og hvor den højtærede Undervisningsminister med sit allermildeste Ansigt søgte at drage Venstre med; da viste det sig, at Partiet her i Folketinget ikke var til at drive ud af sin Vrantenhed, og det skønt det, som jeg før sagde, drejede sig om selve Landsbyskolen.

Jeg vender mig til de Konservative. Det var det Parti, der under Landstingsvalgkampen gjorde det største Nummer ud af Raabet om Flertalsdiktatur, og vi havde det Indtryk, da vi kom herind og begyndte at arbejde, at de Konservative virkelig var indstillede paa at tage Kampen op mod dette